

Mál nr. 89/2020**M og
V vegna slysátryggingar launþega hjá X****Gildissvið vátryggingarskilmála vegna slyss 5. ágúst 2018.****Gögn.**

Málskot, dags. 9. mars 2020 ásamt gögnum.

Bréf V, dags. 26. mars 2020 ásamt gögnum.

Tölvupóstur lögmanns M, dags. 30. mars 2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 5. ágúst 2018, verið á leið til vinnu frá heimili sínu, sem þá hafi verið hjá foreldrum hans í fjölbýlishúsi, þegar hann rak sig í hurðarkarm, missteig sig og féll á stétt fyrir utan útidyr fjölbýlishússins.

M telur ljóst af gögnum málsins að M hafi verið á eðlilegri leið frá heimili sínu að vinnustað þegar slysið varð og falli það því undir gildissvið slysátryggingar launþega X hjá V. M vísar til þess að í gr. 3.1. í vátryggingarskilmálum sé kveðið á um það að slysátryggingin nái til eðlilegra ferða frá heimili til vinnustaðar. M vísar til skýrslu vitnis um hvar nákvæmlega slysið varð, þ.e. við útidyr fjölbýlishúss þess sem hann bjó í hjá foreldrum sínum. Einnig vísar M til þess að þrátt fyrir lögheimilisskráningu annars staðar hafi hann verið til heimilis hjá foreldrum sínum, eins og sé staðfest af þeirra hálfu og þar sem vátryggingaskilmálar vísi skv. orðanna hljóðan til heimilis en ekki lögheimilis þá verði að leggja þá staðsetningu til grundvallar. M bendir á að slysið hafi átt sér stað utan séreignar fjölbýlishússins og þannig hafi hann ótvírætt verið komin af stað til vinnu þegar hann slasaðist í sameign þess og vísar til úrskurðar úrskurðarnefndar velferðarmála í máli nr. 233/2007, máli sínu til stuðnings.

V telur ósannað að slys M hafi orðið á leið hans til vinnu og vísar til þess að tilkynning þess efnis hafi ekki borist til V fyrr en 10. júlí 2019 eða tæpu ári eftir slysið. Einnig vísar V til þess að í tjónstilkynningu og skv. upplýsingum í læknisvottorðum um aðdraganda slyssins sé ekki ljóst hvar M hafi verið þegar hann slasaðist og það hafi ekki verið skýrt frekar fyrr en með aðkomu lögmanns M í október 2019 og þá hafi fyrst borist yfirlýsing frá vitni um atburðinn. V telur að með því að M hafi verið á heimili foreldra sinna þegar hann slasaðist hafi hann ekki verið á heimili sínu skv. lögheimilisskráningu. Einnig bendir V á að þó upplýst sé hvort um heimili M hafi verið að ræða þá sé með öllu ósannað hvar nákvæmlega slysið varð og stangist lýsingar M á í gögnum málsins.

Álit.

Í málinu er deilt um hvort líkamstjón það sem M hlaut í slysi 5. ágúst 2018 falli undir gildissvið vátryggingarskilmála slysátryggingar launþega hjá V. Í gr. 3.1 í þeim skilmálum segir: „Vátryggingin tekur til slyss sem vátryggður verður fyrir við vinnu eða á eðlilegri leið frá heimili sínu til vinnustaðar og frá vinnustað til heimilis. Ef vátryggður hefur vegna starfs síns viðlegustað utan heimilis, kemur viðlegustaður í stað heimilis, en vátryggingin tekur þá einnig til eðlilegra ferða milli heimilis og viðlegustaðar.“ Af þessu orðalagi verður ekki ráðið að eingöngu verði litið til lögheimilisskráningar þegar heimili vátryggðs er skilgreint, auk þess kemur fram í ákvæðinu sú útvíkkun að viðlegustaður utan heimilis geti komið í stað heimilis. Verður ákvæðið því ekki túlkað þröngt um hvað teljist til heimilis í skilningi skilmálanna. Sönnunarbyrði um að M hafi ekki átt heimili, eins og yfirlýsingar hans og annarra sýna, verður því að leggja á V, en ekki hafa verið lögð fram gögn af hálfu félagsins sem hnekkja því að M hafi verið til heimilis í fjölbýlishúsi foreldra. Verður sönnunarbyrði um að slys M hafi átt sér stað innan veggja heimilisins en ekki við útidyr þess einnig lögð á V m.v. þau gögn sem liggja fyrir, t.d. ódags. yfirlýsing vitnis sem styður þá lýsingu M af atvikum. Ekki verður heldur lagt til grundvallar að afstaða X hafi áhrif á sjálfstæðan rétt M sem vátryggðs í slysátryggingu launþega eða á túlkun gr. 3.1 í vátryggingarskilmálum. Telst bótaskylda því fyrir hendi úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysatryggingu launþega X hjá V

Reykjavík, 28. apríl 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.